

Núm. de Rotlle: TSJP 00000099/2019
Núm. de Causa: 1000026/1991

AUTE 14-2020

PARTS:

Apel·lant : Sr. I.S.S.

Advocat: Sr. Alfons CLAVERA ARIZTI

Apel·lat: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD

Magistrades: Sra. Marie CONTE

Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-quatre de gener de dos mil vint.

En el recurs d'apel·lació interposat contra l'aute de data 7 de juny de 2019 dictat per Tribunal de Corts en la causa de referència, seguit per un delictes major d'abusos deshonestos vers dues nenes impúbbers. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar Sentència en data 06-06-1991 amb la següent part dispositiva:

“FALLEM: que devem condemnar i condemnem al processat I.S.S., com autor responsable d'un delictes d'abusos deshonestos vers dues nenes impúbbers, sense circumstàncies modificatives de la responsabilitat, a la pena d'UN ANY DE PRESÓ FERMA, amb abonament de la presó preventiva, i expulsió definitiva del Principat, amb pagament de les despeses processals causades”

II.-RESULTANT: que per escrit presentat en data 8 de maig de 2019 la representació lletrada d'I.S.S. ha sol·licitat al Tribunal de Corts la prescripció de la pena d'expulsió definitiva que fou imposada al seu representat per la Sentència de data 06-06-1991.

Mitjançant Aute de data 07-06-2019 el Tribunal de Cort decidí:

“No hi ha lloc a la prescripció de la pena d'expulsió definitiva del Principat imposada a I.S.S. per sentència ferma del Tribunal de Corts de data 6 de juny de 1991.”

III.-RESULTANT: que contra l'esmentat aute, interposa recurs d'apel·lació la representació lletrada d'I.S.S. sol·licitant que s'acordi la prescripció de la pena i l'aixecament total o la suspensió definitiva de la pena d'expulsió definitiva en aplicació de l'article 8 de la CEDH.

Fa valdre que:

- La decisió recorreguda vulnera l'article 8 de la CEDH, que afirma el principi del dret de tota persona al respecte de la vida privada i familiar del seu domicili i de la seva correspondència .
- En relació a la protecció de la vida privada i familiar de les persones estrangeres com límit a les expulsions, el TEDH ha establert uns criteris sistemàtics per considerar desproporcionada l'expulsió d'un no nacional en relació a l'article 8 de la CEDH i que són: l'arrelament en el país receptor, la manca de vincles amb el país d'origen, la naturalesa i la gravetat del delictes comesos, el temps transcorregut sense delinquir i la durada de la prohibició de retornar al País.
- L'avui recurrent satisfà les condicions dels criteris establerts al Tribunal dels Drets Humans .

IV.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs observant que la resolució recorreguda és ajustada a dret i que el delicte pel qual fou condemnat I.S.S. és un delicte d'una gravetat particular repudiat socialment, de caire sexual essent les víctimes dues nenes de 9 i 7 anys d'edat.

Precisa que l'interessat fou novament condemnat, mitjançant Ordenança Penal de data 14-10-2007 com autor responsable del delicte menor de crebantament de pena d'expulsió.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: en primer lloc pel que fa la prescripció de la pena al·legada pel recurrent que segons el què disposa l'article 84 del Codi Penal *“la prescripció de la pena i de la mesura de seguretat produeix la seva extinció. Les penes i les mesures de seguretat imposades d'una durada igual o superior a deu anys prescriuen als trenta anys; les imposades pels restants delictes majors, al cap de quinze anys; les imposades per delictes menors, al cap de sis anys, i les imposades per contravencions penals , al cap de dos anys.*

Les penes imposades pel delicte de tortura, delicte de genocidi i els delictes contra la humanitat no prescriuen en cap cas”.

La prescripció només afecta les penes o mesures de seguretat que no han estat executades dins el termini de prescripció.

Per tant en el cas d'autes, no pot de cap manera, estar prescrita una pena que s'està executant.

En segon lloc, el Tribunal de Corts ha rellevat, a bon dret, que l'expulsió del Principat, -que es contempla en el Codi Penal de 1990- com a pena accessòria, que sols podia ser pronunciada per causa de delicte major amb caràcter definitiu o temporal, està també prescrita en el vigent Codi Penal com a pena complementària per als delictes majors, podent-se imposar amb caràcter temporal o definitiu (Art. 38 Codi Penal).

Per tant la pena d'expulsió definitiva imposada a I.S.S. és plenament conforme al vigent Codi Penal, ja que fou imposada per uns fets que també en el vigent Codi Penal constituïrien un delicte major d'abusos sexuals de l'article 147.1 i havent-se imposat la pena com a complementària i no com a pena substitutòria, de tal manera que no resta sotmesa al límit de 15 anys previst per l'Art. 65.3 Codi Penal.

Convé en fi, observar que I.S.S. ha estat condemnat per fets particularment greus i repudiats socialment d'abusos sexuals envers dues menors de 9 i 7 anys, que en ressurt dels considerats de la Sentència de data 06-06-1991, que l'informe psiquiàtric elaborat en la instrucció de la causa *“parla de pedofília vers la persona d'I.S.S. com un trastorn moderat en la repressió dels seus abusos sexuals”*

La sala considera que a la vista de la naturalesa dels fets delictius i de la personalitat de l'autor, la mesura d'expulsió definitiva del Principat no apareix com a desproporcionada.

A més el recurrent que ostenta la nacionalitat espanyola i que resideix actualment a Organyà (Lleida), al seu poble de naixement, no demostra una manca de vincles o d'arrelament en el país receptor i ha estat beneficiat d'autoritzacions per entrar al Principat per motius mèdics.

II.- CONSIDERANT: en aquestes condicions que procedeix desestimar el recurs i confirmar íntegrament l'aute recorregut.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

- 1.- DESESTIMAR** el recurs d'apel·lació interposat per la representació lletrada d'I.S.S. contra l'aute de data 07 de juny del 2019 dictat per Tribunal de Corts.
- 2.- Confirmar íntegrament** l'Aute recorregut.
- 3.- Condemnar** el recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Així, per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho manem i signem.